

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17684,Moczulski-Leszek.html>
20.05.2024, 03:57

Moczulski Leszek

Leszek Moczulski (właśc. Robert Leszek), ur. 7 VI 1930 w Warszawie. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Wydz. Prawa (1952), doktorat z historii na Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusku (2005), habilitacja w Instytucie Historii PAN w Warszawie (2009).

W 1946 członek młodzieżowej Podziemnej Zbrojnej Organizacji Antykomunistycznej w Sopocie. 1947-1948 członek Związku Walki Młodych, 1948-1949 w PPR, następnie PZPR, sekretarz Oddziałowej Organizacji Partyjnej na Wydziale Prawa UW, wykluczony z partii za popieranie Władysława Gomułki. W 1950 praktykant w „Trybunie Ludu”, 1950-1953 dziennikarz „Życia Warszawy”, 1953-1954 tygodnika „Wieś”, 1954-1955 pracownik Zakładu Oczyszczania Miasta, 1955 redaktor gazet zakładowych: „Budujemy Trakt Starej Warszawy” (gazeta w Państwowym Przedsiębiorstwie Budownictwa i Konserwacji Architektury Monumentalnej), „Komunard” (w Zakładach Wytwórczych Urządzeń Telefonicznych im. Komuny Paryskiej), „Tydzień Spółdzielcy” (w Związku Spółdzielczości Pracy), 1955-1957 dziennikarz tygodnika „Dokoła Świata”. 1957-1958 w TVP. W 1957 aresztowany za przekazywanie wiadomości prasie zachodniej, przetrzymywany w AŚ Warszawa-Mokotów, w IV 1958 wyrokiem Sądu Wojewódzkiego uniewinniony. Do 1960 objęty zakazem druku, publikował pod nazwiskami znajomych (m.in. w „Więzi”). 1960-1961 dziennikarz pisma „Naprzód. Pismo Sprzedawców «Ruchu»”, 1961-1977 kierownik działu historycznego tygodnika „Stolica”. W l. 60. związany ze środowiskiem kombatanckim AK, popularyzator dziejów AK. 1977-1978 członek kierownictwa Nurtu Niepodległościowego (tzw. Rombu), współautor (z Józefem Rybickim) deklaracji ideowej przyjętej podczas I zjazdu NN. 25 III 1977 współzałożyciel, do 1978 rzecznik ROPCiO, 1977-1978 redaktor niezależnego pisma „Opinia”; zbierał podpisy pod petycjami do władz. 1977-1980 założyciel i

Moczulski Leszek 1395 1.jpg

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 7-06-1930

Hasło wydrukowane w **Tom II**

redaktor naczelny niezależnego Wydawnictwa Polskiego, 1978-1980 niezależnego pisma „Droga”, 1978-1981 redaktor krakowskiego niezależnego „Biuletynu Katyńskiego”. 1 IX 1979 założyciel KPN, w VII 1980 na I Kongresie KPN w Łądku-Zdroju wybrany na przewodniczącego Rady Politycznej. Wielokrotnie zatrzymywany, poddawany rewizjom.

23 IX 1980 aresztowany, przetrzymywany w AŚ Warszawa-Mokotów, w VI 1981 po akcjach KOWzP i interwencji Episkopatu Polski zwolniony z więzienia; 9 VII 1981 ponownie aresztowany, przetrzymywany w AŚ Warszawa-Mokotów.

13 XII 1981 przebywał na przepustce, 15 XII 1981 stawiał się na posiedzenie sądu we własnej sprawie, następnie odwieziony do AŚ; 8 X 1982 w tzw. I procesie KPN skazany przez Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego na 7 lat więzienia, osadzony w ZK w Barczewie, 5 VIII 1984 zwolniony na mocy amnestii. 24 XII 1984 ponownie wybrany na przewodniczącego Rady Politycznej KPN na II Kongresie partii w Warszawie. 1984-1989 redaktor naczelny podziemnej edycji pisma „Droga”. 9 III 1985 ponownie aresztowany, przetrzymywany w AŚ Warszawa-Mokotów, 22 IV 1986 skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie na 4 lata więzienia, 14 IX 1986 zwolniony na mocy amnestii.

W 1987 przebywał w Wielkiej Brytanii, Francji i USA, gdzie nawiązał kontakty z politykami prawicowych partii oraz ze środowiskami emigracyjnymi. Przeciwnik obrad Okrągłego Stołu. W wyborach 4 VI 1989 bez powodzenia kandydował na posła w Krakowie z listy KPN. 1991-1997 poseł RP z listy KPN, 1993-1997 przewodniczący Sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą. 1992-1996 delegat do Parlamentu Europejskiego. Od 1998 na emeryturze. Od 2009 honorowy prezes Polskiego Towarzystwa Geopolitycznego.

Autor wydanych w podziemiu (Wydawnictwo Polskie) programów politycznych: "Program 44" (1976), "Rewolucja bez rewolucji" (1979), "Walka strajkowa w Polsce - rok 1980" (1980), "III Rzeczpospolita. Zarys ustroju politycznego" (1984), "Krajobraz przed bitwą" (1987) oraz książek historycznych, m.in. "Szpony czarnego orła" (MON 1969), "Dylematy. Wstęp do historii politycznej Europy Zachodniej

1945-70" (MON 1971), "Wojna polska 1939" (Wydawnictwo Poznańskie 1972), "Geopolityka. Potęga w czasie i przestrzeni" (Warszawa 1999), "Narodziny Międzymorza" (Bellona 2008).

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (nadany przez Rząd RP na Wychodźstwie 1987).

W 2008 SN, po długotrwałym, wielokrotnie przerywanym procesie autolustracyjnym, odrzucił kasację i utrzymał w mocy wcześniejszy wyrok stwierdzający, że 1969-1977 był TW Wydz. III KS MO ps. Lech. W 2011 zapowiedział kontynuację sprawy po uzyskaniu orzeczenia Trybunału Europejskiego w Strasburgu, iż w czasie procesu lustracyjnego naruszone zostało prawo Moczulskiego do obrony. W IV 2012 SN uchylił orzeczenie o jego współpracy z SB i przekazał Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)